

שירי הצפנה ופלי"ם - מלים

בין גבולות

מלים: חיים חפר

בין גבולות, בין הקיט, ללא דרך,
בגיליות חשוכי כוכבים -
שירות של אחים, בלי הקרע,
למולדת אנו מלויים.

לצולל ולרק -
שצרים פה נפתח.
למק וללקו -
אנו פה חומת מאן!

את השצר סאור, אין פותח -
את השצר נשבר ונתץ.
כף חומה בצורה ננאח,
וכף סדק נרחיב ונפרץ.

לצולל ...

שירה, אל בכי ואל צער.
השצן על לרוצי, סה לקו
את לזה שסכר את השצר
יום יבוא של נקט ושלט!

לצולל ...

עם הַיּוֹלֵד סְפִינָה מַפְלָגַת

מֵאִיִּם: חַיִּים אֶרֶץ

עִם הַיּוֹלֵד סְפִינָה מַפְלָגַת
כּוֹכְבֵיִם אֶסְכּוּ אֶרֶץ.
קִבְּרֵיִם נִצְבֵי לַהֲדָה
וְעִנּוּ לֵאמֹר.

עִם חוֹרֵי יָם כְּחוֹק נִלְאָה לִי
זֵי אֹיֵב נִצְבֵי מוֹלֵי
וּסְפִינָה בְּלִמְתֵי לַאֲדָמָה
שָׁה בְּאֵיִם.

קָרָה יְהִי פִּלְגָה וְנִחְשֶׁת!
לֵא סֶפֶן דּוֹמֵם יִרְעֵד.
עִם אֲחִיו בְּחוּף וְחֶשֶׁק
עִם מִקְלָע בִּידֵי.

אִמְרָתְךָ כִּי נִפְלְאָה

מֵאֵי: חַיִּים חֶפֶז

אִמְרָתְךָ כִּי נִפְלְאָה
יָם וְאֵלֵיךָ נִחַתְךָ.
נִלְכַח נָא כָּל חֶדְשׁ, בְּעֶרְבֵי הַלֵּה,
כּוֹס יַיִן נְרִים וְנִחְמָד.

אֵת אֵת הַיָּם יִכְסֶּנִּי
בְּקֶסֶם מְרַחֵק – לֹא אֶכְפֹּת,
מִכָּל הַחוּפִים שֶׁבְחַלְדֵי אֲחִיר
לְחוּץ הַיָּקָר הָאֶחָד.

אֲדַם שְׂקִיּוֹת בְּשִׁפְתֶיךָ
בְּחוֹקֶיךָ מֵאֵלֶיךָ בְּחִנּוּ.
אֵת בּוֹדְאֵי מְחֶכֶה עַל הַחוּץ –
חֶבֶר עוֹד אֵלֶיךָ אֲבֹא.

רותי

מלים: חייט חפר

לִי כֵּן אֵל נֹשֵׂא מְלַכָּת
מִן הַבַּיִת, מִן הַחוּץ,
מִנִּי אֲצִיט יְכִי-צְמָרָת
וְלֵהָ עֲלָכָת בַּת-חַלּוּץ.

הַנְּשֵׂאִי, סְפִינָה, וְשׁוּטִי -
מָה רַבִּיט הַכְּסוּפִיט;
לִי נֶצֶרָה יֵשׁ וְשִׁמָּה רֹתִי,
הַמְּצִפָּה בְּאֵלֶּה הַחוּפִיט.

תְּכוּלַּת אֲיוֹנִיָּה כְּשֵׁמִיט
מְבִטָּה כְּלֶהָהָה.
לֹא אֶקְנֶשְׁתִּי הַשְּׁפֵתִיט
אֶל יִדְעֵתִי מֵה לֵאֵת אֶהָהָה

סֶעֶר. הַסְּפִינָה חוֹרְקָת.
תְּקַפֵּץ מֵאֵל אֵל אֵל.
אֵלֵי אֶעֱרַע הִיא צוֹחֶקָת
וְעַתָּה רוּחַ לִי תִפְרַע תִּלְתֵּל.

הוי פיזי פיזי

הוי, פיזי-פיזי,
קומה-קומה-
את הסיירות לְהוֹצִיא מן המיט.
סוצר מאד היט,
נושבת רוח שט
והסיירות עוד עלולות להיארץ...

הוי ארטב, הוי, ארטב
הוי ארטב היטב-היטב היטב...

אל היט סירה נאכרת-
היא נשברת, אין אחרת.
פיזי פיזי פיזי, קוט!
קוט קוט קוט!...

קיסריה קיסריה

קִיסְרִיָּה קִיסְרִיָּה
אֵת הַיָּפֶה הַחוֹפִים
מִי עוֹד כְּמוֹנוּ רוֹצֶה בָּךְ
אֶחָד חַיִּים?

שְׂדוֹתֶיךָ, שְׂדוֹתֶיךָ
הֵם הַיָּפִים בְּשְׂדוֹתַי!
מִי עוֹד כְּמוֹנוּ רוֹצֶה בָּךְ
אֶחָד, אֶלְרָע, אֶבְנוֹת?

מלך ירד

צוֹפֵה הַיַּמִּין, יוֹרֵד הַשָּׁמַיִם כְּתָרָן בְּיַם אֲלֵיִם.
יָם וְוִיִּסְקֵי לָנוּ יִתָּאֵר אֵן הָעֶדֶן הָאֵיִיִם.
וּבְאֵן עֶדֶן הָאֵיִיִם אֲרַבְּעַת הַשָּׂרִיִם:
שֶׁר לֵב, שֶׁר צִלָּה, רְבוּעַ, חֵץ שָׂרִיִם וּמַלְאָכִיִם:

מֶלֶךְ יִרְדֵּי, מֶלֶךְ כּוֹס יִין עַד מַלְאָה,
לְמַלְאֵחַ בְּלֵי יִין הָעוֹלָם כָּלֹ חֲלָאָה.
מָה אֲכַפֵּת אֵם בְּשִׁתִּיה נְעֻרָה עַל הַמֶּדָּה
מָה מֶדָּה, אֵיִן מֶדָּה, שְׁטוֹת מֶדָּה.

שֶׁם תַּחַת נְקִיקֵי תְּמָרִיִם לוֹרֵם לֹו נַחֵל גֵּיִין
וּבְשָׁמֵי תְּכֵלֶת מְטֵבֵק עֲבֵי עֶשֶׂן טָסִיִם.
הָאֲבָנִיִם שֶׁם פּוֹדִינְאִיִם, כָּל עֶשֶׂה הוּא טֵבֵק
כָּל עֶצֶף יִין מַלְדָּמָן, כָּל בֵּית הוּא פְּנִדָּק.

מֶלֶךְ יִרְדֵּי, מֶלֶךְ...
...

חַיּוֹת שֶׁם נְשָׁמוֹת תּוֹצוֹת שֶׁל מַלְאָכִיִם חוֹטָאִיִם
וְאֵם מְחַר יִפְהַפְּיוֹת מְכָל מִינֵי אֲלֵצִיִם.
שֶׁם חֵק לְשִׁמְח וּלְשִׁיר וּבְעַד כָּל חֲטָא אוֹבְדִיִם
וְכֵן בְּהַטָּלָה חַיִּיִם, שָׂרִיִם וּמַלְאָכִיִם:

מֶלֶךְ יִרְדֵּי, מֶלֶךְ...
...

אחרי כוסית אחת...

אט אתה רוזה מצט' לנו
מצמ' היוט' לפצמ' -
אט יש' רק אינה מצב-רוח
בו נא ושתינו לחייט, חייט!

אק אף נא, אחא, אף נא תתווכח.
שכרות, אתה אומר-אח, אינה שטות!
הינה נא, הרי אתה פיכת...
שתייה- אני אומר- לזאת אמנות.

אחרי כוסית אחת אתה שמח,
אחרי שנייה אתה כבר מרנן,
אחרי שלישית אתה כבר מתאצצ'
ומקש: עוד כוס אחת לי תן.

הרביצית-החמישית מושכת
ובשישית אתה צמא מאד
והשביעית כבר מצמא הולכת,
ורק אל אתה מתחיל לשתות.

קפיטן, קפיטן

מלים: וסילי לברדיוב - קומאץ (נוסח עברי: אמנואל כ"ץ)

קפיטן הִיה אַחַד,
לֹא יָרָא וְלֹא פָחַד,
סִבְנוֹת רַבּוֹת עָבַר וְצוּד אֵיךְ.
אָפֶץ פֶּעַם הוּא נִצֵּל,
כְּשֶׁלֶטֶלֶט מֵלֵל אֵל לֵל,
בְּהֵטוֹל הִיה צוֹחֵק וּמְחַיֵּק.
בְּסִעָרָה, אֵל מוֹלֵל אֶסוֹן -
הוּא תְּמִיד הִיה חוֹלֵר עַל הַפִּלְמוֹן:

קפיטן, קפיטן, נָא חִיבָה
כִּי הַצְּחוֹק הוּא נֶס מוֹרֵט לְסִפְיָנָה.
קפיטן, קפיטן, בְּחַיִּיק...
סִעַר לֵב לְסִעַר יָט לֹא יִכְנָע.

וְקָרָה מְעֵשֶׂה שֶׁטָּן:
הַתְּאָהֵב הַקְּפִיטָן,
הַתְּאָהֵב הַקְּפִיטָן וְצוּד אֵיךְ...
הַתְּבַלְבֵּל כְּנֹעַר רֵק, כְּאוֹתוֹ תְּמִיד פֶּרְחָח...
וְהַפֶּעַם לֹא צָחֵק וְלֹא חִיֵּק.
הוּא הַסְּמִיק, הוּא הַחוֹיֵר
וְלֹא הִיה מִי שֶׁיִּשִּׁיר לוֹ אֶת הַשִּׁיר:

קפיטן, קפיטן...

נְשׁוּטָה, נְשׁוּטָה

מֵאִים: חַיִּים אֲרִי

נְשׁוּטָה, נְשׁוּטָה, הַחוּץ מִתְרַחֵק לֵנוּ,
יִלְדֵי הָאוֹרֵד.
מֵאִים וְכוֹכֵבֵת וְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת,
הַלְיָאֵה יוֹרֵד.

עוֹד נִחְלָרָה, שׁוֹב נִחְלָרָה,
וְהַרוּחַ תִּרְצֵשׁ חֲלָקָה,
וְשִׁירִים יֵצְאוּ מִסְפוֹן וּמִתְרוֹן,
עוֹד נִחְלָר וְנִשְׁיֵבֶה נֶקֶט.

נְשׁוּטָה, חֶבְרִיא, נִכְר יֵצְטֵנוּ
בְּרוּחַ קָרָה.
לָרִים בְּבִיתֵנוּ, אֵיֶה סִפִּינֵתֵנוּ,
אֲרִצִּי הַסְאֹרָה?

עוֹד נִחְלָרָה...

שיר הקברניט

מלים: חיים אורי

עם ליל חרפי האור לשש קרטט
נשמע חרוק הצלן המורד.
היט השחיר. אדט אמר בשקט:
"עוד שתי סירות ואנו שוב בדד".

שם ישאר אחד הקפיטניט
וימאית, שלשה הט במספר.
אמר להט: "נפליטה שוב אי אנה
אור כוכב דולק מצל הכפר".

ליט תהוט, ליט מרחב אין חקר.
ומשקרים יכו על הצוקים.
אך הוא לבר מולדת מתרחקת,
מכרשי ספינה בלתי חקית.

פשוט היה, בלי כוכבים וסרט,
חלו חשוף, ציניט לו תכלות.
לו ידודים היו אי-במחתרת,
ידודים רבצו על החולות.

אך "שלש עשרה" ושוב מתוק הליט
נריט כוסות לצלן ודגלים.
הט יצלנו לאור היום, חקריא,
תתרונון שירת המצפויט.

עד אל דומט, המשויט נרימה
הקברניט - הליט עלט רב...
הקברניט מוסר שלוט לקי, אמא,
הנה הוא שוב מפליט למצרה.

סורו סורו אני
מלים: אלכסנדר פן

סורו, סורו, סורו אני,
יאן, קדרות ומחשבה
הן חי אני, חי עודני
שכר אמתה ואהבה...

לחייק, יפתי, אחותי הקטנה.
ומחר ישאני אל, אין יודע אנה...

למים, למים, הן להו יט.
חבל, כבל, לוחי ספינה.
לי אהובה עם פה עם שם
אחת צנועה, שניה פרוצה.

לחייק ...

שכר, שכר אמתה היום
ומחר יאכלוני הדמים.
לצלאל הכל! הן לה היום
סלטניות, מלצה, ושני לואים!

לחייק ...

ד'ק נורא בח'ל בח'מ נוסח צפרי: משה שמיר

ד'ק נורא בח'ל בח'מ
איך ישוט באוקייניט?
הוא נולד בכפר צ'כי נדח
ורק הויסקי את לבו לקח.

כשנולד לו ד'קי-ד'ק שמחה הקהלה
הפרות בשני קולות אצו הזלזויה.
ויסקי ארוך ואין שמה הוא מאילו הרק
כי אביו בכף מחיר, רצה בהן מאח!

ד'ק נורא ...

רעות הדבור אחר פרבאט
מלים: חיים אורי

רעות הדבור אחר פרבאט
רעות הדבור אחר תת-מקלע

בצד ספינה אשר הפליטה
ולא הדיעה לנמלה -
נתן -

רעות הדבור...

בצד אחים טבוחים באטו,
בצד ארזי שנללה -
נתן -

רעות הדבור...

סמרה הופ!

על חטא שקנה
אלהים לא יסלח
שחקתי בטלים
ויגדתי מלח...

סמרה, הופ! הופ הופ!

המלח על החוץ
מחכה לי עד בלי סוף,
ואני על שפת הים
מתמלמלת עם בלם...

סמרה, הופ! הופ הופ!

וירי וירי, מצב רוח!
הי, בחור בארליט!
תחבק אותי בכוח -
לא אבינה רמליט...

סמרה, הופ! הופ הופ!

המקרה לבן בשחף
ישחק עם הטלים
אל תלחץ כל כך בכח -
הן זה לא לוח חצייליט...

סמרה, הופ! הופ הופ!

המלח, יתכן,
בצני מציאת חן
אנסה אותך הליילה
לאחר-כך נתחמתן...

סמרה, הופ! הופ הופ!

והתרן כמו טרן,
הסודות לא יספר
מה שהטחת לי הליילה
לצולם לא אותר...

סמרה, הופ! הופ הופ!

שְׂקִיצָה נוֹאָה (למַר אִסְפִּינָה)

מֵאִים: חֵיִט חֶפֶר

שְׂקִיצָה נוֹאָה, הֵיט אוֹבֵד בְּעֶרְפֶּל,
וְדוּמִיָּה אֲדוּלָּה;
הֶרוּחַ נָח עַל סַפּוֹנָנוּ הָאֵפֶל,
כּוֹכֵב רֵאשׁוֹן עָלָה.

אֵת נִצְבֵּת מֵנֶדֶד
בְּשׁוֹלֵי הַשְּׁחָקִים בְּיַלְוֹת.
אֵת נִצְבֵּת מֵנֶדֶד
בְּחֵיוֹק בְּעִינֵי כַחֲלוֹת...

נָא לְכֵרִי, רֵב-חוּבֵל שֶׁ אֵלַי;
בְּסִפִּינָה רְדוּפֵת בְּכִי וּשְׂכוֹל,
הוּא יֵאֵץ, יִלְדָּנְתִי, אֵלַי,
וְהִסְהֵר יֵאִיר בְּדַרְכּוֹ...

הֵלֵיל רֵד, פֶּתְאוֹט אֲוָעוּ הַמַּרְחָקִים
כְּלַחֵשׁ אֵילָנוֹת,
כּוֹכֵב הוֹדֵד נִדְלָק לְפֶתַע בְּשְׁחָקִים
לְלֶכֶר הַסִּפִּינָה.

אֶשְׁתֵּה, אָחוֹת, לְחֵיוֹק -
מִכְּבֵּלִים, מֵאֲדָרוֹת הַבְּרָלָה,
עוֹד אֶלְכֵר חֵיוֹכִי
בְּיַלְוֹת עֲטוּפֵי עֶרְפֶּל.

וְעַתָּה הָאֵי הַבוֹדֵד יִכְלֵאֵנִי,
כְּסוּפֵי עוֹד יִכְלֵאוּ עִם לֵיל,
וְיֵאמְרוּ לִּי: יִלְדָּנְתִי, הַנְּנוּ,
שׁוּב אֵלַי חֲלֵר רֵב-חוּבֵל...

דואית שטה
מליט:נתן יונתן

דואית נוסעת, מפרשיה שניט
ומלחיה נרדמו כלם.
רוח נושעת על-פני המים,
ילד פוסע על החוף דומם.

ילד פצוט הוא וצאם-צניט.
שופים המים למרחק אין-סוף...
אם לא יצורו כל מלחיה -
איכה תביע הדואית לחוף?..

גִּלְיָוִי

גִּלְיָוִי-גִּלְיָוִי-גִּלְיָוִי יָמָּה,
סְפִינְתִי צוּלָה יוֹרֶדֶת.
אֵימַתִּי נְכוּא לַחוּץ
וְנָאִיץ לַמוֹלָדֶת?

הַנְּהָה הַנְּהָה הַנְּמָלָה;
הַסְפִינָה הוֹרִידָה עֲדָן.
מֵאֲחִים יִרְדוּ לַחוּץ,
הַשְׁתַּכְרוּ הֵט שֶׁט כֶּהָדָן.

לַמֵּלֶךְ יִלְדָה נֶאֱשֶׁת
וְקוּלָה עֲדִין וְרָק:
"טוֹב שְׂפָאֵת לַיִּשְׁרָאֵל;
תְּהַלֵּל אֶתִּי, מֵלֶךְ."

"עַם הַבְּקָר נִפְרָדָה;
מָה עֵינֶיךָ שׁוֹחֲקוֹת?
הַתְּבַטִּיחִי לִי יִלְדָת
עַד הַמּוֹת לַחֲכוֹת?"

"לִהְיוֹת אַחֲרוֹן רְצִיָּה,
לֵאמֹר תּוֹצִיא מִמּוֹחֶךָ;
וְשֵׁלֵא רֵאשׁוֹן הַיּוֹת
כְּבָר קִבַּלְתָּ הוֹכְחָה."

"מִצְפֵּי אָנִי עֲלִיָּה,
יִלְדָתִי הַחֲמוּדָה,
בְּחִיקָה אָנִי חֲלַמְתִּי
עַל אַחֲרֵת רְחוּקָה."

שׁוּב מֵלֶךְ רוֹדֵף הָאֶפֶק,
וְלֵאמֹר לֹא יֵאֵץ.
רַק סְפִינָה קְטָנָה נוֹדֶדֶת
בֵּין הַמַּיִם לְרַקִּיעַ.

יום יבוא אחים

מלים: חיים דארי

יום יבוא, אחים, נחלצה
יפרחו דגלים על תרן,
אל נרוע, חברים, כי בא.
בני, בני, ספוי' יתן אל,
*צרכא-עב יצטנו
וצען תסאסא ארבה.

מפוחית תדרוב אל למר,
נתיבות חיו צד דמר
ומלח יחיק מספון.
אל נלכר את "חנה סנש"
עת עם חבל הצלינו
ולילות סערה וטיפון.

זו עברי ישוט, חברים,
ולאור שמי צהרים
לה יהא כבכא ארץ ועם.
וקבוצ עברי על רכס
וקקידו של בית המכס
יחילו בנפנוץ כובעם.

סואן בדמי הליף
מליט בנוסח עברי: דב מאן

סואן בדמי הליף
פנדק בנמל מרסיף.
מלח יריט שט כוס
עט נצרתו, טבק חריץ ירבה ללעס.

חייט ערכט שט דל
אהבה מתת שלף.
לא שפ בלי קטט סתמ
ימחה מלצר עט בקר אור בתמי הדט.

חלון פנדק אפל
הרוח מילף
רחקה ספינה אין סוף
רחק מלח מנצרתו שלף החוף.

היט קורא לי שוב;
אליק לא אשוב.
היט הוא לך חידה,
ולפי היט הוא אב ואט עט נצרה.

כוסית לפלי"ם מלים: זרובבלה שונקין

כחלמו אותו מלמן
קדיונות בקיסריה,
כפסירות היו שמות
כמו רותי וכמו דליה
כשיהודה "פרא", ניסן, דן,
לאקקה, נמרוד, מוקה,
הורידו אניות אי-שם
ברכנו - "אין כאוק".

אפשר לאמר הרבה דברים
ולספר פי כמה
איק מפלוגה של הפלי"ם
אשר ירדה הימה
איק מפלוגה של הפלי"ם
הוקט פה חיל-הים.

אייק אל עט "אקסודוס" בא
הוא לא חלם אפילו
שיכתבו רומן עליו
ויספרו בדחילו
איק קומץ חברה עקשנים
פרצו גדרות של תיל,
וצל גבט נשאו צולמים
עד לצוואר במים.

אפשר לאמר הרבה דברים ...

וצוד הרבה שמות רעים
יש צוד הרבה מאלה
אשר לאור הכוכבים
חלמו דברים כמו אלה
שהספינות כאן יוט אחד
תנפנה את הדגל
וחיל-הים ישוט בים
ולא ילך ברצל.

אפשר לאמר הרבה דברים ...

שושנה

מלים: חייט חבר

שושנה שושנה שושנה
ירח נשא אל ענן
כמוהו אליך שושנה
ביט עוד יפליי קפיטון

היה יט סוצר התרן חרק
חרטום הספונה כמאט ונשחק
אך יוסקה אל כל הצנין התפטר
ולמר עליז כה למר:

שושנה...

ה"ש"ש צרה" דן הריט עוד כוסית
לפתח הניחו ספירות המשחית
אך דני אמר: מצליש, נסתדר
ולמר עליז כה למר:

שושנה...

היתה זאת פיטורה מאד עלובה
את שמוליק הנוץ לקקריסין הובא
אך למ את ישא אחרי הקדר
הוא למר עליז כה למר:

שושנה...

מסע הימים הניצ לסוף
סירות עם מימאה הניצו לחוף
ואל אל שושנה כל איש הסתער
ולמר עליז כה למר

שושנה...

האנון הפלא"ח

מלים: זרובא גלעד

מסביב יהוט הסער,
אך ראשנו לא ישח
לפקדה תמיד אנחנו,
תמיד אנו, אנו הפלא"ח

מטופה עד הנאה,
מן היט עד המדבר -
כל בחור וטוב - לנשק
כל בחור על המשמר!

נתיב לנשר בשמים,
שביב לפרא בין הרים,
מול אויב דרכנו יצא,
בין נקרות ובין צורים

ראשונים תמיד אנחנו,
לאור היום ובמחשק
לפקדה תמיד אנחנו,
תמיד אנו, אנו הפלא"ח.

הַלִּיכָה לַקִּיסְרִיָּה
מֵאִיִּם: חֲנֵה סָג

אֵלֵי, אֵלֵי
שָׁא יִמָּר לְצוּלָם
הַחוּץ וְהֵיט,
רְשָׁרוֹשׁ שֶׁל הַמַּיִם,
בְּרֵק הַשָּׁמַיִם,
תְּכַלֵּת הַאֲדָם.

למפסי נתיבות

מלים: אפרים תלמי

למפסי נתיבות בקלים סוצרים,
לצוקרים על מכשול בקנים נוקרים,
לבלים לפחדים ולמי התהום -
שלום, שלום, שלום,
שלום, שלום, שלום!

לחותרים בימים בעצטת הילול
רחוקים ממכרה מקרה, מאיל
ולפיהוטי עצומים נודדים הם הילום -
שלום, שלום, שלום,
שלום, שלום, שלום!

לנושאים במלאכה, לנושאים בעמל,
לדורכים בקאון על נחשול ועל על,
לכובשים את הים למולדת - לאט -
שלום, שלום, שלום,
שלום, שלום, שלום!

שיר הסכנים

מלים: ז'וין קיפניס

אַל ראש הָהָר! אַל ראש הָהָר!
הַדָּרֶק מִי יְחַסֵּם לְפָדוּי שְׂהוּ?
מֵעֶרֶךְ הָר הֵן לֵה מִכְּבָר
רוֹמֵזת לָנוּ אֶרֶץ צְהוּ.

הַעֲפִיאוּ! הַעֲפִיאוּ!
אַל ראש הָהָר הַעֲפִיאוּ!
הַעֲפִיאוּ! הַעֲפִיאוּ!
אַל ראש הָהָר הַעֲפִיאוּ!

אַחִים עֲלֵנוּ! אַחִים עֲלֵנוּ!
לֵב מִי יִרְק יַחַת מֵאֶבֶן נִכְסֵי?
צֶעֶד עֲשֵׂנוּ, רָאֵה תִּרְאוּ:
אָנוּ פִּי שְׁנִים אֵל נִשְׁטֵב.

הַעֲפִיאוּ! ...

נִהְיִן לְרוֹמ! נִהְיִן לְרוֹמ!
הַטָּרֵם תִּרְאוּ דָּרֶק לֹו סִלְוֵנוּ?
אַחַד פִּתְאוֹם נִפֵּל לְתֵהוֹם -
קָרְבֵן רֵאשׁוֹן אֵק לֵא אַחֲרוֹן הוּא.

הַעֲפִיאוּ! ...

יִרְמֵז הַשִּׂיא! יִרְמֵז הַשִּׂיא!
אַחַד נִפֵּל. הָאִין רוֹחוֹ חֵי בָנוּ?
הָאֵח, נִמְרִיא לָנוּץ הַצְּהוּ,
נִעֲפִיאוּ, הַנִּצְחוֹן אֲתָנוּ.

הַעֲפִיאוּ! ...

נאום תשובה לרה חובל איטלקי אחר ליל

הורדה

מלים: נתן אלתרמן

צָנְנִים עַל רֵאשִׁינוּ, הָרוּחַ אִיתָן.
הַמֵּאֲכָה נְעֻשְׁתָּהּ, חֵי שְׁמִי!
נְרִים כּוֹס, קְפִיטָן, שֶׁל בְּרָכָה, קְפִיטָן.
עוֹד נְשֹׂא נֶפֶשׁ עַל הַמֵּי.

אֶלְמֹנִית, קְפִיטָן, הִיא הַדֶּרֶךְ הַזֹּאת,
וּבִלְוֵידִים אֵינָה מְכַרְסֶמֶת.
אֵךְ אַתְּ אֵין הִיא כְּיוֹם רְשׁוּמָה בַּמִּסּוּד,
בְּהִיסְטוֹרִיָה אוֹלֵי הִיא נִרְשֶׁמֶת.

עַל הַצִּי הַלְזָה, הָאֶפֶר, הַקְטָן,
יִסְפֵּר עוֹד בְּשִׁיר וְרוֹמָנִים.
יִתְכַן כִּי בָּקִי קְפִיטָן, קְפִיטָן
יִקְנֵאוּ עוֹד הַרְבֵּה קְפִיטָנִים.

אֶת עֲמַל בַּחוּרֵינוּ סוּד-לֵיל יַעֲטִי,
אֵךְ עֲלִיו נִהְרַק כְּעַל לַחֵם.
הֵן רֵאִיתְּ כִּיצֵד מְסִפִּינֹת אֵל הַחוּץ
הֵם נוֹשְׂאִים אֶת עֲמַל עֲלֵי שֶׁכֶם.

לַחֲיֵי זֶה הַלֵּילָה הַקָּרִי וְאִיתָן!
לַחֲיֵי הַסְכּוֹן וְהַפְּרָק!
לַחֲיֵי הַסְפִּינֹת הַקְטָנוֹת, קְפִיטָן!
לַחֲיֵי הַסְפִּינֹת שֶׁבַּדֶּרֶךְ.

וְלַחֲיֵי בַחוּרִים שֶׁקָּבְלוּ הַפְּקוּד
וּבְאֶפֶס כּוֹנוּ אֶת הַשֵּׁט,
לַמוֹצֵד הַנְּכוּן, לַמְּקוֹם הַיְצוּד,
בְּלֵי מִצְפֵּן וּמִפֶּה, בְּלֵיל צֵיד.

גַּם בְּהַט יִסְפַּר עוֹד סִפּוֹר מְסִימָה,
כִּי רוֹאִים אֲלֵי-יָם וְרָקִיעַ
אֵיךְ עוֹמְדִים הֵם בְּקֶרֶב-טְרַפְלֵאֵר שֶׁל הָעַט
עַל סִפִּינָה בּוֹדְדָה - שְׂתַבְקִיעִי!

עֲנָנִים עַל רִאשֵׁינוּ, הַרוּחַ אֵיתָן.
הַמֵּלֶכֶת נְעֻשִׁית, חַי שְׂמִימָה!
נְרִים כּוֹס, קִפִּיטוֹן, שֶׁל בְּרָכָה, קִפִּיטוֹן.
עוֹד נְשׂוּבָה נִפְעֵשׂ עַל הַמַּיִם.

יּוֹם יְבוֹא - וְאַתָּה בְּלוֹיִת שֶׁל בְּנֵדֶק
תִּשָּׁב, סֵבָה, עַל בְּקִבּוּק שֶׁל קִיאֲנִטִי.
וְתַחֲיֵךְ וְתִירֵק חֲתִיכָה שֶׁל טֶבֶק
וְתֵאמַר - כֵּן, חֲבֵרִיָּה, לְקַנְתִּי.

כֵּן, רָאִיתִי רַבּוֹת בְּעוֹלָם הָעֲלָלָה,
אֵךְ אֲלֹכֵךְ עוֹד, חַי סְנֹטָה מְרִיָּה,
אֵיךְ נִרְטַבְתִּי בַחֶשֶׁק כִּמוֹ תִרְנָאוֹלָה,
אוֹתוֹ לִיָּה עַל חוֹץ נִהְרִיָּה.

וְנִסְפַּר לָךְ אֵל כִּי פִתּוּחִים הֵשְׁעֵרִים.
כִּבְּר מְלֶאֱחַן נִפְתָּחוּ, חַי שְׂמִימָה!
וּפְתַחְהָ אוֹתָם לוֹ חֲבוּרַת הַנְּעָרִים
שְׁעֵמְדָה אוֹתוֹ לִיָּה בַמַּיִם.

אֵל תִּצְחַק: לֹא עָלְרוּ אֲנִיּוֹת-הַמִּשְׁחִית,
לֹא הִשְׁפִּיעַ הַרְדָּאֵר אֶפְלֹ!
וְתִסִּימָה אֶת פְּסוּקֵךְ בְּקִלְלָה אִיטַלְקִית...
וְחוֹצוֹת הַנֶּמֶל יֵאָפִיאוּ.

כֶּךְ יִהְיֶה! וְלִכְנוּ, אֵל מוֹלֵ רוּחַ אֵיתָן -
לְחַיִּי הַסְכּוֹן וְהַפְּרָק!
לְחַיִּי הַסְפִּינּוֹת הַקְּטָנוֹת, קִפִּיטוֹן!
לְחַיִּי הַסְפִּינּוֹת שְׂבֵדְרֵק!

שיר קיסריה

מילים: ישכר "ישכה" שדמי

לְהִיּוֹת בְּנֵי חוֹרֵין נוֹלָדְנוּ
לְבָנִין, יְצִירָה וְצִמָּה.
מִטְעָנֵי אֲנִיּוֹת פֶּרֶקְנוּ
יָמֵם וְלַיְלֹת בְּנִמָּה.

אֵל תְּמִיד נְשֹׂאתֶיךָ, קִיסְרִיָּה,
אֶת חוֹפֵק הַרוֹנֵן בְּלִבִּי.
אֶת מְקוֹר עַל לִבְלָנוּ,
בֵּית חֵם וְיָקָר אֶת לִי.

בְּמֵאֵק עַל נְשֹׂאת מְעֻלָּנוּ,
בְּיָמֵם שֶׁל כִּידוֹן וּמְצוֹר.
בְּשָׁעוֹת גְּעֻלָּוִים אֶפְסוֹנוּ
אֵל הַבַּיִת וְאֵל הַדְּרוֹר.

אֵל תְּמִיד נְשֹׂאתֶיךָ...

אט בַּנְמַל קֶשֶׁה מַלִּים בְּנוֹסח עֵבְרִי: חַיִּים חֶפֶר

אָט בַּנְמַל קֶשֶׁה, אַחִי, אָט בִּיבֶשֶׁת רַצ
אָט נִבְשָׁק זְמַאָה לְאַל, לְרוּחַ סִעָרָה –
נוּ, אַל יֵאוּשׁ, נִעָבֵד יוֹמֵת וְלַיִל,
צוּד סְבִינְתָנוּ תַעֲצֵן בַּנְמַל מַרְסִיף.

וּמִשָּׂאוֹת, שֶׁט בַּנְמַל, יֵשָׂא הָעֲזָאֵל...
וּסְבִינְתָנוּ תַעֲצֵן – הֵיכֵן! בַּנְמַל מַרְסִיף.
נוּ, אַל יֵאוּשׁ, נִעָבֵד יְמֵים בְּלִי סוּף,
צוּד סְבִינְתָנוּ תַעֲצֵה אַחִים לְחוּץ.

כשהזכנו לפלא"ח

מלים: ניסן לויתן

לָהּ הָיָה בְּיוֹם שֶׁל דָּשׁט יוֹם שֶׁל סִתּוֹ
הַכָּאָה שֶׁל הַפְּרָדָה עוֹד לֹא חָלַף
כְּשֶׁהֲזַכְתִּי לַפְּלֵא"ח
וְקוֹלָהּ הָיָה כִּה רַק.
הִיא נִתְּנָה לִי נְשִׁיקָה לְבֹל אֶשְׁכַּח
לְחֹלֵר מִן הַפְּלֵא"ח.

מְנִי אֵל אוֹתָהּ לְנִצְחַת לֹא אֶשְׁכַּח
כְּאֶשֶׁר אֲנַחְנוּ צוֹעְדִים בְּסֶקֶל
הַפְּלֵאטוֹת שֶׁל הַפְּלֵא"ח.
יֵצֵא וְעוֹד יִפְרַח
לְכַרוֹן אַחַד יֵשֶׁן וְאֵם נִדָּח
כְּשֶׁהֲזַכְתִּי לַפְּלֵא"ח.

לָהּ יִהְיֶה בְּיוֹם שֶׁל לֵהָרָה, יוֹם שֶׁל לִיו
אֵל לָבָה יָרֵן בְּלִי הָטָה וּבְלִי נִיב
כְּשֶׁאֶשׁוּב מִן הַפְּלֵא"ח
כְּשֶׁאֲנִי אֶקְרָא הָאֵח
כְּשֶׁאֲרָאָה אוֹתָהּ עוֹמֶדֶת לְפָנַי
וְשֶׁמַּחָה הִיא עַד בְּלִי דִּי.

צוֹלִיִּם

מִלִּים: יִצְחָק שְׁנֵהר

בְּחֵשֶׁי סְפִינָה אֹשֶׁת,
לֵיל שְׁחוֹר, הֵיט לְצִיף
הוּ, שְׁמָצוּ, אֲדָמַת מוֹרֶשֶׁת,
שֶׁ אֵלֶיךָ בֵּן צִיפִי!

בְּחֵשֶׁי סְפִינָה אֹשֶׁת,
בְּתִקְוָה שֶׁ אֵל הוֹלֵט.
הוּ, שְׁמָצוּ, אֲדָמַת מוֹרֶשֶׁת,
שֶׁ אֵלֶיךָ בֵּן חוֹלֵט!

בְּחֵשֶׁי צוֹלִיִּם אָחִי
עַל אֲדָמַת מוֹרֶשֶׁת
וּבְאֵלֶיךָ הֵיא סוֹד לְוַחֶשֶׁת:
כִּה לְחַיִּי! כִּה לְחַיִּי!

ווייט אין מיטן ים
מלים: גוסמן סאלוביץ'

- אויטן קוקן ווייט אוועק -
ווייט אין מיטן ים
- לעלען ווייסע פיראמידן -
ווייט אין מיטן ים
- צו זיי גייען, צו זיי שטייען -
ווייט אין מיטן ים
פייגע ווייטן אייביק ווייען
ווייט אין מיטן ים
- און לעלען איז דער טאג -
ווייט אין מיטן ים
- ריין און ליכטיק איז דער הימל -
ווייט אין מיטן ים
- קיינער קומט נישט שפעט פיינאכט -
ווייט אין מיטן ים
- עא שוויט ארויס מיין ליכטע סיפא -
ווייט אין מיטן ים

עברית: שם בלה היט | דה "ברציק" מאן ומשה רבינו ביצי

שְׁתִּי צִנִּי רוֹאוֹת הַרְחֵק - שֵׁם בְּלָה הִיט
מְפָרְשִׁים כְּמוֹ פִּירָמִידוֹת - שֵׁם בְּלָה הִיט
אֵת יִמִּינוֹ אוֹ יִשְׁמְאֵלוֹ - שֵׁם בְּלָה הִיט
הַרוֹחוֹת בְּהֵט יוֹלֵלוֹ - שֵׁם בְּלָה הִיט

בְּקֵץ שׁוֹטֵף חוֹלֵף הַיּוֹם - שֵׁם בְּלָה הִיט
וְטְהוֹרִים הֵט הַשָּׁמַיִם - שֵׁם בְּלָה הִיט
אִישׁ בְּלִילָה לֹא יֵאָדָע - שֵׁם בְּלָה הִיט
אֶל הַסִּי סְפִינָתִי, וְשׁוֹטֵי - שֵׁם בְּלָה הִיט

על אט הדרק מליט: נתן אלתרמן

על אט הדרק על עמד / עמד נופל אפייט /
נוט, נומה, בן. הליפה רד / ליף סער על המיט.

הס, ילד. הספינה על צד / נוטה מלצל רוח. /
על אט הדרק על עמד / אין ציץ ואין תפוח.

אל ליה העץ אי פעט, בן / אבי אמק הצי. /
וצל ערבית העץ קינן / ובר הוא לא הניצ.

כש בן ראש אבי אמק / פניו לירושליט. /
נשא בכי תפילת מנחה / עט א-לוהיו בשנייט.

על כק סופר, על כק הודד / השיר יפה, שכוח /
הס, ילד. הספינה על צד / לוצקת מול הרוח.

הס, ילד. הספינה על צד / חותרה, שאקת מרי /
על אט הדרק על עמד / אין פרח ואין פרי.

אל ליה העץ אביק, בן / נקשר, עקוד בחבל /
ברזל ושוט הכוהו, בן / וחט תימר ההבל.

וכשהיה כאש אדום / השוט החד מחרב /
צנח אביק ארצה דום / לצת מנחה, עט ערה.

צנח ממלחחו לאט / פניו לירושליט. /
הס, ילד. הספינה על צד / כורצה, נוסקת מיט.

כורצת הספינה על צד / עולה שלופת ציפורן! /
על אט הדרק על נכרת / נכרת ויהי לתורן...

הס, ילד. שער התהילה / לתורן יפתח. /
הוא עט היוט עמוד תפילה / הוא עט היוט מלבת.

על אט הדרק על עמד / ולא ייפול אפייט. /
נוט, ילד. הספינה על צד / חותרה, בוקצת מיט.

הצי שלנו

מלים: נתן אלתרמן

אניות האלים, אניות הרצה
אניות החולי והצלמוות.
כאלה הינן
אניות הקרה
של ציינו בן האלמוות.

תהיאתן לא חורתה על לוחות הארץ
דלים וקול תול' לא יצידו: פה הוא!
אק היש בולט צי שני שצמד
בקרות נואים כמאהו?

לא נפלו ספינותיו בקרק וסופות
עת היט ימוזר ויצל.
אק נפלו ספינותיו כחיות רדופות
מצרות
ומרה
ומצל!

הוי, עלו אניות שורכו באש,
הוי, עלו בתפארת-אלמות.
העלו את אופה של ילדה בת-חמש
שמניסטריט דנוה אלמות.

לא בכתה הילדה- אבא, מיט לי הב-
עת אביה נשק את הכר התפוח
אנרלים! שלחו לה מדליית זהב
על גבורה
ועל אומץ רוח!

תצנד המדליה עלי צווארה
או נתפור לה אותה ככותונת-
משלות נלחמו בק, ילדה גיבורה,
נלחמו ויכלו לק, קטנטונת.

ועכשיו, מה תאבי עוד? עכשיו מה תרצו?
כף דברי התהילה נתרפטו ונושנו.
לא ביישת, לא ביישת את מסורת הצי...
הוי מסורת ימית שלנו!

דרכי ים מלים: נתן אלתרמן

מספינה בלב-ליף, ברדוף הרדף
היא הימה קפצה מסוננורת.
ויקבל אותה ים לניסיון עזי-לב...
ויקשור על רגליה שרשרת.

היא קרצה השרשרת. והלאה אל חוף
היא חתרה, סוררת ואויבת.
וישבח אותה ים וילאט לה: כי טוב...
וצלי צווארה קשר אבן.

היא קרצה את האבן מצל צווארה
והמשיכה, מוכה וסחרחרת.
אל חייק לה היט כאף יריב בלירה...
והפק את גופה לצופרת.

היא קרצה הצופרת. והלאה בליף! -
והשחר האיר ויראנה.
אל הראה לה היט מרחוק חוף ותל...
ויטול כוחותיה ממנה.

ותקרא באין-כח: תן לשר לי ים!
בנה לי לשר, כי אין לי מושיע!
אל הטיח בה ים, וימרוט בה עד דם,
וירט על צוקיו - ויריץ!

ויכה בה - והיא מקיעה בסערה! -
והצנחה על החוף ככנף-נשר,
הוא קרא לה: השר בנוי נצרה!
את הליפה בנית את השר.